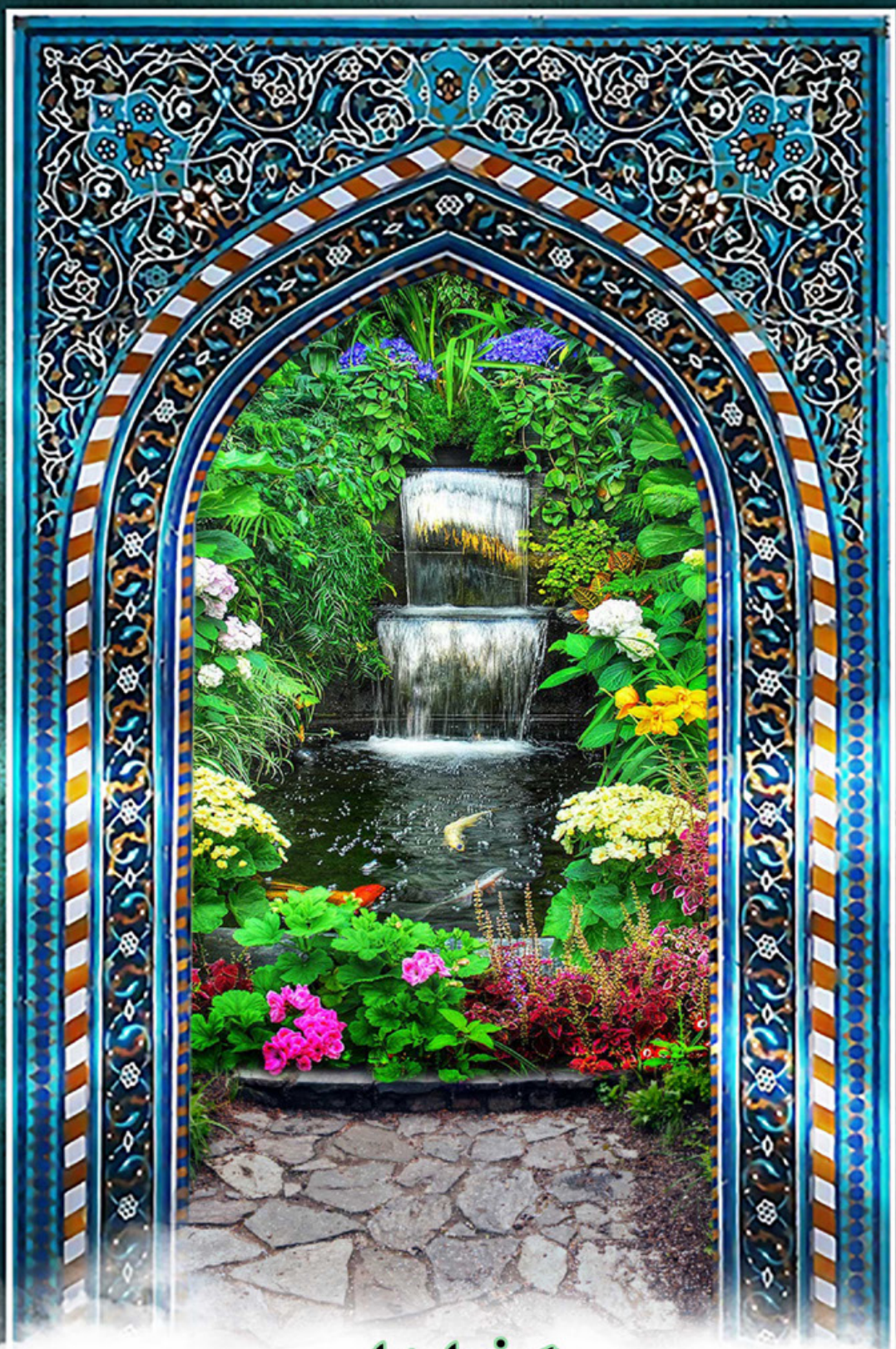

گفتارهای

مَنْصُورِ هَاشِمِی خراسانی

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

موضوع:

احکام؛ نماز

بسم الله الرحمن الرحيم

چهار گفتار از آن جناب درباره‌ی تسبیحات نماز

۱. أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْهَرَوِيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ عَنْ أَذْنَى مَا يُجْزِي مِنَ التَّسْبِيحِ فِي الصَّلَاةِ، فَقَالَ: ثَلَاثُ تَسْبِيحَاتٍ: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» وَ«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى» وَ«سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ»، قُلْتُ: أَلَا يُجْزِي «سُبْحَانَ اللَّهِ» ثَلَاثًا؟ فَقَالَ: لَا، ثُمَّ قَالَ: كُلُّ صَلَاةٍ لَا يُسَبِّحُ اللَّهَ فِيهَا بِاسْمِهِ الْعَظِيمِ فَلَيْسَتْ بِصَلَاةٍ، وَكُلُّ صَلَاةٍ لَا يُسَبِّحُ اللَّهَ فِيهَا بِاسْمِهِ الْأَعْلَى فَلَيْسَتْ بِصَلَاةٍ، وَكُلُّ صَلَاةٍ لَا يُسَبِّحُ اللَّهَ فِيهَا بِحَمْدِهِ فَلَيْسَتْ بِصَلَاةٍ.

ترجمه‌ی گفتار:

محمد بن عبد الرحمن هروی ما را خبر داد، گفت: از منصور درباره‌ی کمترین تسبیحی که در نماز کفایت می‌کند پرسیدم، پس فرمود: سه تسبیح: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» و «سُبْحَانَ رَبِّي الْأَعْلَى» و «سُبْحَانَ رَبِّي وَبِحَمْدِهِ»، گفتم: آیا سه بار «سُبْحَانَ اللَّهِ» کفایت نمی‌کند؟ فرمود: نه، سپس فرمود: هر نمازی که خداوند در آن با نام عظیمش تسبیح نشود، نماز نیست و هر نمازی که خداوند در آن با نام اعلاش تسبیح نشود، نماز نیست و هر نمازی که خداوند در آن با حمدش تسبیح نشود، نماز نیست.

۲. أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطَّالِقَانِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: لَا يُجْزِي الْمُصَلِّي فِي رُكُوعِهِ وَلَا سُجُودِهِ أَقَلُّ مِنْ ثَلَاثِ تَسْبِيحَاتٍ، وَذَلِكَ لِقَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾^۱، وَقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾^۲، فَمَنْ سَبَّحَ فِي رُكُوعِهِ أَوْ سُجُودِهِ أَقَلَّ مِنْ ثَلَاثِ تَسْبِيحَاتٍ فَلَا صَلَاةَ لَهُ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ خَائِفًا أَوْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ.

ترجمه‌ی گفتار:

احمد بن عبد الرحمن طالقانی ما را خبر داد، گفت: شنیدم منصور می‌فرماید: نمازگزار را در رکوع و سجودش کمتر از سه تسبیح کفایت نمی‌کند و آن به دلیل سخن خداوند است که فرموده است: «ای کسانی که ایمان آوردید! خداوند را یاد کنید یاد کردنی بسیار» و فرموده است: «و خداوند را جز اندکی یاد نمی‌کنند»، پس هر کس در رکوع یا سجودش کمتر از سه تسبیح بگوید، نمازی برای او نیست، مگر اینکه بیمناک یا بیمار یا در سفری باشد.

۱. الأحزاب / ۴۱

۲. النساء / ۱۴۲

۳. أَخْبَرَنَا ذَاكِرُ بْنُ مَعْرُوفٍ الْخُرَاسَانِيُّ، قَالَ: صَاحَبْتُ الْمَنْصُورَ سِنِينَ مِنْ عُمْرِي، فَوَجَدْتُهُ يَقُولُ فِي كُلِّ رُكُوعٍ: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ» ثَلَاثًا، وَفِي كُلِّ سُجُودٍ: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ» ثَلَاثًا، إِلَّا أَنْ يَكُونَ مُتَنَفِّلًا أَوْ عَلَى حَاجَةٍ مُهِمَّةٍ، فَيَقُولُهُمَا مَرَّةً وَاحِدَةً، وَأَخْبَانَا يَفْتَصِدُ فَيَقُولُ فِي الرُّكُوعِ: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ»، وَفِي السُّجُودِ: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ».

ترجمه‌ی گفتار:

ذاکر بن معروف خراسانی ما را خبر داد، گفت: سال‌هایی از عمرم را با منصور مصاحبت کردم، پس او را یافتیم که در هر رکوع می‌گوید: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ» سه مرتبه و در هر سجود می‌گوید: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ» سه مرتبه، مگر اینکه نافله بگذارد، یا کاری مهم داشته باشد، پس آن دو را یک بار بگوید و گاه (کاری) میان (این دو) را انجام می‌دهد، پس در رکوع می‌گوید: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ» و در سجود می‌گوید: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ».

۴. أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ الْجَوْزْجَانِيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ عَنِ الْقَوْلِ فِي الرُّكْعَتَيْنِ الْآخِرَتَيْنِ، فَقَالَ: إِنَّهُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُوسِعِ، مَنْ شَاءَ قَرَأَ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ، وَمَنْ شَاءَ سَبَّحَ، قُلْتُ: فَأَيُّهُمَا أَفْضَلُ؟ قَالَ: الْقِرَاءَةُ أَفْضَلُ لِلْإِمَامِ وَالْمُنْفَرِدِ، وَالتَّسْبِيحُ أَفْضَلُ لِلْمَأْمُومِ.

ترجمه‌ی گفتار:

عیسی بن عبد الحمید جوزجانی ما را خبر داد، گفت: از منصور درباره‌ی چیزی که در رکعت سوم و چهارم گفته می‌شود پرسیدم، پس فرمود: آن از چیزهایی است که وسعت داده شده‌اند، هر کس می‌خواهد سوره‌ی فاتحه را بخواند و هر کس می‌خواهد تسبیح بگوید، گفتیم: کدام یک افضل است؟ فرمود: قرائت برای امام و منفرد افضل است و تسبیح برای مأموم افضل است.

شرح گفتار:

برای خواندن شرح این گفتارهای نورانی، به پرسش و پاسخ ۲۴۷ و تعلیقات آن مراجعه کنید.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.